

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקֹּדֶשׁ

לְתַנּוּא הַאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זַע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 688

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

בכיותיו של רבי אלעזר

(זוהר חדש א ויצא מז, א)

העולם, ראיתי אותה אבן היקרה הקדושה שממנה נשתל העולם, ואותה האבן היתה שיעקב שם את ראשו עליה.

וכי האבן שממנה נשתל כל העולם, וראשה היתה שקוע בְּתֵהוּם הגדול, איך יכל יעקב לנענע אותה? אלא אותה האבן, זויותיה היו שקועות בְּתֵהוּם הגדול, וראשה נתגלה בבית המקדש, ועליה קדש הקדשים, והשכינה הכבוד העליון עליה. זהו שכתוב (בראשית מט) "משם רעה אבן ישראל". והשם הקדוש של המלך העליון היתה חקוק עליה.

כשבא יעקב, קרא אותו השם הקדוש, ונטלה מכאן, ושם באותו מקום שקדש הקדשים היתה שם. אמר רבי זירא, אני שמעתי בשם רבי בו שאמר את סוד הדבר בזה, ולא נזכרתי.

אמר רבי אלעזר, אי רבי זירא, דעתי חסה עליך. ואולי הדבר הזה הוא ששמעת, וכך הוא ברור הדבר, שכתוב (שם כח) "ויקח מאבני המקום". אבן אחת מאבני המקום. מאיזה מקום? ממקום הידוע, שהוא מקום התהום, ששם אבנים ששוחקים מים לכל

רבי זירא נכנס לפני רבי אלעזר בן ערף. מצא אותו שהיה יושב, ועיניו נובעים מים, והיה מרחש בשפתותיו ובוכה. חזר לאחוריו רבי זירא. אמר לשמשו: מה זה שיושב מר ובוכה? אמר: פעמים נכנסתי לקרב אליו, ולא יכלתי. בעודם יושבים, ראו אותו שנכנס לחדרו. עד שירד, היה קולו הולך בבית ובוכה. **שמע** שהיה אומר: אבן אבן, אבן קדושה עליונה על כל העולם, בקדשת רבונה, עתידים בני העמים להזדלזל בך ולהושיב גלמים טמאים עליך לטמא את מקומך הקדוש, וכל הטמאות יקריבו בך. אוי לעולם באותו הזמן.

ירד וישב בכסאו. אמר רבי זירא לשמשו: לך ואמר לו למר, אם אכנס לפניו? נכנס שמשו, אמר: הנה רבי זירא כאן. לא השגיח בו, ולא הרים עיניו.

אחר כך אמר: רבי זירא שיכנס, ואתה שב בחוץ. נכנס רבי זירא והרפין ברפיו, וישב לפניו. ראה רבי אלעזר, בעט ברגלו, אמר: קום משם, ושב כדרךך. קם וישב כדרךכו. **אמר** רבי זירא: זה שמר היה בוכה, מה ראה? אמר: מרכבה בשבר גדול של כל

העולם. זהו שכתוב (איוב יד) "אבנים שחקו מיים".

האבן הזאת הייתה עקר לכלם, והייתה עולה עד מקום שהיה שם בית המקדש. ויעקב לא הייתה כוננתו על שום אחת מהן, אלא עליה, משום שרמזה לו רמז. מה היא שהכל נשתל ממנה, כך יעקב כל העולם נשתל ממנו.

באותה השעה, "ויקח מאבני המקום", שהיא עקר כל העולם. "וישם מראשתיו" - שם בלבו, שהיא מראשתיו - דגמת זה כזו. מיד "וישכב במקום ההוא". כלומר, נתישבה דעתו באותו מקום.

וסימן ידוע לקח, אמר: זו היא דגמא שלי, ואם לזו תהיה שום מעלה, בידוע שיהיה לי מעלה. ועל כך שם לבו עליה, ונדר נדר, שכתוב (בראשית כח) "והאבן הזאת אשר שמתי מצבה". כלומר, אם האבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, מיד - "וכל אשר תתן לי עשר לאותו הזמן! אוי לאותו הדור! בכה כבראשונה, נאנח ושתק. אחר כך חזר ואמר: אוי לאותם שיהיו נמצאים בעולם, כשיתעורר המלך העליון של העולם.

בכה רבי זירא. אמר, מלאך הקדוש יודע את זה, ראוי הוא לבכות עליה. אשריכם הצדיקים, שאתם קדושים בעולם הזה ובעולם הבא.

אמר לו, על זה נקראת "אבן ישראל" (שם מט), כלומר, נקראה כך על שמו, על שנתן לבו ועיניו עליה. והקדוש ברוך הוא עשה אותה בית עולמים, ושם הייתה שכינתו.

וסימן ידוע לקח, אמר: זו היא דגמא שלי, ואם לזו תהיה שום מעלה, בידוע שיהיה לי מעלה. ועל כך שם לבו עליה, ונדר נדר, שכתוב (בראשית כח) "והאבן הזאת אשר שמתי מצבה". כלומר, אם האבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, מיד - "וכל אשר תתן לי עשר באותו מקום.

וסימן ידוע לקח, אמר: זו היא דגמא שלי, ואם לזו תהיה שום מעלה, בידוע שיהיה לי מעלה. ועל כך שם לבו עליה, ונדר נדר, שכתוב (בראשית כח) "והאבן הזאת אשר שמתי מצבה". כלומר, אם האבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, מיד - "וכל אשר תתן לי עשר באותו מקום.

קובץ שופר הזוהר כרך טו

ובו שלשה ספרים נפתחים (252 עמודים)
זהר השבת המקלק
תקון מח
תקון מג

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במהיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידרות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למוכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון: **0527-651911**

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידח ממנו נדח